

Қуръон каломи Худованд аст

القرآن كلام الله

< Тоҷикӣ - Tajik – الطاجيكية >

Абдулазиз ибни Марзуқ Ат-Турайфӣ

عبد العزيز بن مرزوق الطريفي

Тарҷума: Дорул-ислом/ Тоҷикӣ

Таҳия: Мусъаби Ҳамза

ترجمة: دار الإسلام/ طاجيكي

إعداد: مصعب حمزة

Қуръон каломи Худованд аст

Қуръон каломи Худованд аст ва дар ҳақиқат Худованд онро бо ҳарфҳо ва оятҳову сураҳояш сухан гуфтааст, ва мо намегуем, ки Қуръон иборат ё ҳикояте аз маънои сухани Худованд аст, ва балки мегуем Худованд то ҳол сухан мегуяд ва ҳар вақто, ки хоҳад сухан бигуяд, мегуяд чуноне, ки мефармояд:

﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾

[النساء: ١٦٤]

«Ва паёмбароне, ки пеш аз ин дostonҳояшонро барои ту гуфтаем ва онон, ки дostonҳояшонро барои ту нагуфтаем. Ва Худо бо Мӯсо сухан гуфт, сухан гуфтани бевосита».

Сураи Нисо 164

Ва боз мефармояд:

﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ﴾ [الاعراف: ١٤٣]

«Чун Мӯсо ба миёодгоҳи (ваъдагоҳи) мо омад ва Парвардигораш бо ӯ сухан гуфт».

Сураи Аъроф 143

Ва каломи Худованд суханаш мебошад чуноне, ки мефармояд:

﴿وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ﴾ [الاحزاب: ٤]

«Ва Худованд ҳақро мегуяд».

Сураи Аҳзоб 4

Ва каломи Худованд дар синаҳо ҳифз мешавад чуноне, ки мефармояд:

﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ [العنكبوت: ٤٩]

**«Балки Қуръон оётест равшан, ки дар синаи аҳли дониш
ҷой дорад».**

Сураи Анкабут 49

Ва каломи Худованд бо гушҳо шунида мешавад чуноне, ки мефармояд:

﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ [التوبة: 6]

**«Ва ҳар гоҳ яке аз мушрикони ба ту паноҳ овард, паноҳаш
деҳ то каломи Худоро бишнавад, сипас ба макони амнаш
бирасон, зеро инҳо мардуме нодонанд».**

Сураи Тавба 6

Ва бо вучуди он, ки расонандаи сухани Худованд ба суи
бандагонаш Паёмбар (с) мебошад ин маънои онро надорад, ки
сухан, сухани Худованд набошад.

Ва сухани Худованд навишта шудааст дар варақҳо чуноне, ки
мефармояд:

﴿وَكُتِبَ مَسْطُورٍ ﴿٣﴾ فِي رَقٍّ مَّنشُورٍ ﴿٤﴾﴾ [الطور: 3, 4]

**«Ва қасам ба китоби навишташуда, дар сафҳае кушода
(Қуръон)».**

Сураи Тур 2 - 3

Ва ин чунин Худованд каломашро дар назди худ дар лавҳи маҳфуз
ҳифз намудааст чуноне, ки мефармояд:

﴿بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَّجِيدٌ ﴿٣﴾ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿٤﴾﴾ [البروج: 21, 22]

«Бале, ин Қуръони маҷид аст. Дар лавҳи маҳфуз!».

Сураи Буруҷ 21- 22

Ва боз мефармояд:

﴿وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيَّ حَكِيمٌ ﴿٤﴾﴾ [الزخرف: 4]

**«Ва он дар уммулкитеб аст дар назди Мо: китобе
арҷманду ҳикматомез».**

Сураи Зухруф 4

Ва навишта будани он низ маънои онро надорад, ки он сухани Худованд набошад, чунки варақ махлуқ аст ва ҳамчунин ранг низ чуноне, ки мефармояд:

﴿وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَابٍ ﴿٧﴾﴾ [الانعام: ٧]

«Ҳатто агар китобе навишта бар рӯи қоғаз бар ту нозил мекардем».

Сураи Анъом 7

Дар ин оят китобро мустақил зикр намудааст ва қоғазро мустақил аз китоб.

Дар ин оят Худованд исбот намудааст, ки Қуръон каломи Ёст агарчи онро қаламҳои махлуқшуда бинависанд ва бо кумаки қаламҳо навишта шавад чуноне, ки мефармояд:

﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ

﴿٢٧﴾﴾ [لقمان: ٢٧]

«Ва агар ҳамаи дарахтони рӯи замин қалам шаванд ва дарё мураккаб (ранг) ва ҳафт дарёи дигар ба мададаш биёяд, суханони Худо поён намеёбад».

Сураи Луқмон 27

Ва боз мефармояд:

﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا

﴿١٠٩﴾﴾ [الكهف: ١٠٩]

«Бигӯ: Агар дарё барои навиштани калимоти Парвардигори ман ранг шавад, дарё ба поён мерасад ва калимоти Парвардигори ман ба поён намерасад, ҳарчанд дарёи дигаре ба мадади он биёварем».

Сураи Каҳф 109

Ва ончиро, ки қаламҳо навиштаанд ва ончиро, ки нанавиштаанд ҳама бе фарқият каломи Худованд мебошанд.

Ва ҳарки бигуяд, ки каломи Худованд махлуқ аст бе шубҳа кофир шудааст, чунки каломи Ҷ сифате аз ситфатҳояш мебошад ва Худованд миёни махлуқоташ ва каломаш фарқ гузоштааст чуноне, ки мефармояд:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُعْشَىٰ اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾﴾ [الاعراف: ٥٤]

«Парвардигори шумо Аллоҳ аст, ки осмонҳову заминро дар шаш рӯз офарид. Пас бар Арш баланд ва муртафиъ гардид. Рӯзро ба шаб мепушонад ва шаб шитобон онро металабад. (Инчунин рӯз ҳам шабро мепушонад ва шитобон онро металабад) Ва офтобу моҳ ва ситорагон мусаххари фармони Ҷ ҳастанд. Огоҳ бошед, ки Ҷрост офаринишу фармонравой. Худо, он Парвардигори ҷаҳониён, бағоят бузург аст!».

Сураи Аъроф 54

Фарқ гузоштааст миёни махлуқоташ, ки он замин асту осмон ва моҳ асту ситораҳо ва байни амраш, ки он сухани Ҷ мебошад, ки ба воситааш амр намудааст, ки онҳо халқ шаванд чуноне, ки мефармояд:

﴿مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ﴾ [الاعراف: ٥٤]

«Мусаххари фармони Ҷ ҳастанд».

Сураи Аъроф 54

Худованд садоҳои хонандагонро ҳамчун қориёнро ба воситаи халқ намудани лабҳо ва забону халқ, ва ҳавои нафасу оби даҳон ва ҳаракатҳояшон халқ намудааст, ва инҳам маънои онро надорад, ки ончи шунида мешавад сухани Худованд набошад чуноне, ки мефармояд:

﴿وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ﴿٧٥﴾﴾ [البقرة: ٧٥]

«Ва ҳол он ки гурӯҳе аз онҳо каломи Худоро мешуниданд».

Сураи Бақара 75

Ончи, ки шунида мешавад сухани Худованд аст агар чи бо лафзи қори (хонанда) бошад, чуноне ки баъзе аҳли илм мегуянд: "Садо, садои қори аст ва сухан, сухани Худованд".

